

INSTITUT ZA NEONATOLOGIJU
Beograd, Kralja Milutina br. 50

P R A V I L N I K
O STRUČNOM USAVRŠAVANJU

Beograd, maj 2009 godine.

Na osnovu člana 26 st. 1 tačke 2 Statuta Instituta za neonatologiju, Upravni odbor Instituta za neonatologiju u Beogradu, na sednici od 03. 06. 2009. godine, doneo je

P R A V I L N I K O STRUČNOM USAVRŠAVANJU

I OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovim Pravilnikom uređuje se stručno usavršavanje zaposlenih u Institutu za neonatologiju u Beogradu, (u daljem tekstu: Institut), prava i obaveze za vreme stručnog usavršavanja, kao i način ostvarivanja tih prava.

Pod stručnim usavršavanjem podrazumeva se sticanje znanja i veština zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika koje obuhvata:

1. specijalizacije i uže specijalizacije
2. kontinuiranu edukaciju

Stručno usavršavanje zdravstvenih radnika je uslov za dobijanje, odnosno obnavljanje licence.

Član 2.

Troškovi stručnog usavršavanja zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika obezbeđuju se iz sredstava poslodavca i drugih izvora.

Zaposleni je dužan da stalno usavršava radne i stručne sposobnosti u skladu sa potrebama Instituta i što uspešnijeg izvršavanja poverenih poslova i radnih zadataka, a radi održavanja i unapređenja kvaliteta svog rada.

Član 3.

U skladu sa Planom razvoja zdravstvene zaštite i Programom inovacije znanja Institut donosi Plan stručnog usavršavanja zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika i obezbeđuje uslove za njegovo ostvarivanje i u tom cilju uspostavlja odnose sa odgovarajućim zdravstvenim i obrazovnim ustanovama.

Član 4.

Stručno usavršavanje zaposlenih obavlja se: u Institutu, na fakultetima, stručnim školama i drugim obrazovnim ustanovama, a razmenom zaposlenih sa drugim ustanovama, učešćem na kongresima, seminarima, simpozijumima, predavanjima i drugim stručnim i naučnim skupovima, korišćenjem naučne i stručne literature i drugim oblicima stručnog obrazovanja i usavršavanja.

Član 5.

Stručno usavršavanje zaposlenih obavlja se u zemlji, a po potrebi i u inostranstvu, u skladu sa Zakonom, Planom stručnog usavršavanja iz člana 3. ovog Pravilnika i ovim Pravilnikom.

II VANREDNO ŠKOLOVANJE

Član 6.

Zaposleni koji se vanredno školuje ima pravo na neplaćeno odsustvo i to:

- za svako pravo polaganja ispita - 2 radna dana,
- za polaganje završnog ispita - 7 radnih dana
- za pohađanje nastave i praktičnih vežbi ukoliko su statutom škole predviđene kao obavezne, u dužini njihovog trajanja, a ne duže u toku jedne školske godine do - 30 kalendarskih dana.
- radi obavljanja pripravničkog staža u drugoj ustanovi - do 6 meseci

Za vreme pohađanja obavezne nastave i obaveznih vežbi u trajanju dužem od 30 kalendarskih dana, ako blagovremeno zahteva i proces rada to dozvoljava, zaposlenom će se usklađivati raspored rada tako što se neće raspoređivati u smene koje se vremenski poklapaju sa vremenom nastave, odnosno vežbe, već u smene koja mu omogućuje pohađanje nastave, odnosno vežbe.

III SPECIJALIZACIJA

Član 7.

Zdravstveni radnici sa visokom školskom spremom stručno se usavršavaju za obavljanje opštih i specijalizovanih poslova putem specijalizacije.

Stručno usavršavanje putem specijalizacije obavlja se po odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti, propisima donesenim na osnovu Zakona i odredbama ovog Pravilnika.

Član 8.

Specijalizacija se može odobriti zaposlenom samo u okviru Plana stručnog usavršavanja radnika.

Zaposleni se mogu specijalizovati samo u granama medicine iz okvira delatnosti Instituta.

Član 9.

Sa zaposlenim kome je odobrena specijalizacija, zaključuje se pisani ugovor kojim se, u skladu sa ovim Pravilnikom, bliže uređuju prava i obaveze zaposlenog u toku specijalizacije, prava i obaveze po završenoj specijalizaciji i druga prava i obaveze u vezi sa specijalizacijom.

Član 10.

Specijalistički staž radnik obavlja u Institutu.

Deo specijalističkog staža za koji Institut ne ispunjava propisane uslove, radnik obavlja u drugim zdravstvenim ustanovama koje za to ispunjavaju propisane uslove, a na osnovu uputa i posebnog sporazuma između Instituta i te zdravstvene ustanove

Član 11.

Pored uslova utvrđenih Zakonom i drugim propisima, zaposleni mora da ispunjava i sledeće

uslove:

- da je opštim aktom Instituta utvrđen interes za izvršiocem poslova i zadataka za čije je obavljanje potrebna specijalizacija,
- da je Planom stručnog usavršavanja planirano takvo stručno usavršavanje.

Član 12.

U slučaju potrebe Direktor Instituta može iz objektivnih razloga odlučiti da zaposleni prekine specijalistički staž za određeno vreme.

Objektivnim razlozima u smislu stava 1. ovog člana smatraju se naročito: iznenadna odsutnost većeg broja izvršioca poslova i zadataka, koje dovodi u nemogućnost ili ugrožava normalno obavljanje poslova i zadataka, neplanirano znatno povećani obim poslova i zadataka, epidemija, požari, zemljotres i dr.

Član 13.

Po završenom specijalističkom stažu zaposleni je dužan da odmah, a najdalje u roku od 30 dana polaže specijalistički ispit.

Ukoliko zaposleni ne položi isti u roku iz prethodnog stava od dana isteka toga roka, do položenog ispita obavljaće poslove i zadatke koje je obavljao pre specijalizacije.

Član 14.

Zaposleni ne može samovoljno prekinuti specijalistički staž i prestati sa specijalizacijom, odnosno odustati od polaganja specijalističkog ispita.

Ukoliko zaposleni svojom voljom prekine specijalizaciju, ne završi specijalizaciju ili po završetku specijalizacije ne ostane da radi u Institutu najmanje onoliko vremena koliko je trajala specijalizacija, dužan je da Institutu nadoknadi štetu koja se sastoji iz isplaćenih troškova.

Po završetku specijalizacije zaposleni je dužan da obavlja poslove i radne zadatke za koje se specijalizacijom stručno osposobio.

Član 15.

Ako ima više kandidata od predviđenog broja za određenu specijalizaciju raspisuje se interni oglas, koji se objavljuje na oglasnim tablama Instituta i traje osam dana.

U oglasu se navode uslovi koje kandidat mora da ispuni, kao i dokumentacija kojom se dokazuje ispunjenost uslova.

U navedenom roku zainteresovani kandidati podnose zahteve direktoru Instituta.

Prednost ima kandidat sa dužim radnim iskustvom u Institutu.

Odluku o odobravanju specijalizacije donosi direktor Instituta.

IV UŽA SPECIJALIZACIJA

Član 16.

Zdravstveni radnik sa visokom stručnom spremom može se posle završene specijalizacije usavršavati u užoj specijalizaciji.

Na uslove i način realizacije uže specijalizacije primenjuju se odredbe od čl. 7 do čl. 15 ovog Pravilnika.

V POSLEDIPLOMSKE STUDIJE

Član 17.

Zdravstvenom radniku mogu se odobriti poslediplomske studije za sticanje specijalističkih znanja u cilju proširivanja teorijskog i praktičnog znanja.

Poslediplomske studije mogu se odobriti pod uslovima utvrđenim Zakonom, ovim Pravilnikom i Planom stručnog usavršavanja radnika.

Član 18

Za odobrene poslediplomske studije zaposleni mora da ispunjava najmanje sledeće uslove:

- da je opštim aktom Instituta (sistematizacija) utvrđen interes Instituta za izvršiocem poslova i zadataka za čije su obavljanje potrebne poslediplomske studije, i
- da je Planom stručnog usavršavanja radnika planirano takvo stručno usavršavanje.

Član 19.

Uslovi, način i postupak konkurisanja zainteresovanih kandidata za poslediplomske studije određen je čl. 15 ovog Pravilnika.

Zaposleni kome su odobrene poslediplomske studije ima pravo i obaveze utvrđene ugovorom iz čl. 22 ovog Pravilnika i ovim Pravilnikom.

Član 20.

Zaposleni kome su odobrene poslediplomske studije dužan je:

- da redovno pohađa nastavu, seminare i dr. i da redovno polaže kolokvijume i ispite i da o tome redovno obaveštava direktora Instituta ili od njega ovlašćeno lice, i
- da po završenim poslediplomskim studijama nastavi rad u Institutu najmanje u dužini trajanja poslediplomskih studija.

Član 21.

Zaposleni koji samovoljno prekine poslediplomske studije, ili ih ne završi, ili svojom voljom prekine da radi u Institutu u toku poslediplomskih studija ili pre isteka roka iz čl. 20 ovog Pravilnika dužan je da Institutu nadoknadi sve troškove koje je Institut u vezi sa njegovim poslediplomskim studijama imao, uključujući i isplaćene naknade zarada za vreme odsustvovanja korišćenog zbog poslediplomskih studija.

Za slučaj prestanka rada pre isteka roka iz člna 20 ovog Pravilnika, zaposleni nadoknađuje troškove srazmerno neizvršenju obaveza.

Član 22.

Sa zaposlenim upućenim na poslediplomske studije zaključuje se ugovor o međusobnim pravima i obavezama u skladu sa ovim Pravilnikom.

Član 23.

Zaposleni u cilju sticanja doktorata, pripreme i odbrane teze iz oblasti delatnosti Instituta ima pravo i obaveze utvrđene ovim Pravilnikom.

VI KONTINUIRANA EDUKACIJA

Član 24.

Kontinuirana edukacija podrazumeva:

1. učešće na stručnim i naučnim skupovima
2. učešće na seminarima, kongresima i drugim programima kontinuirane edukacije

Zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik može se stručno usavršavati kroz različite vrste kontinuirane edukacije i to: učešćem na kongresima, simpozijumima i drugim oblicima stručnim sastanaka, učešćem na kursovima, seminarima, putem studijskih boravaka, objavljivanjem članaka u stručnim i naučnim časopisima ili publikacijama i rešavanjem testova u pismenoj ili elektronskoj formi.

Vrsta, programi, način, postupak i dužina trajanja kontinuirane edukacije, ustanove i udruženja koja mogu sprovesti postupak kontinuirane edukacije, kriterijumi na osnovu kojih se vrši akreditacija programa kontinuirane edukacije, kao i druga pitanja od značaja za sprovođenje kontinuirane edukacije za zdravstvene radnike i zdravstvene saradnike, određuju se podzakonskim aktom koji reguliše kontinuiranu edukaciju.

Zdravstvenom radniku se može obnoviti licenca ako je u periodu važenja licence, u postupku kontinuirane edukacije stekao određeni broj bodova i to svake kalendarske godine, kroz sadržaj programa kontinuirane edukacije, vezano za profesionalnu delatnost koju obavlja, a za koju se izdaje odnosno obnavlja licenca.

Član 25.

Za upućivanje zaposlenog na stručne manifestacije iz člana 24. ovog Pravilnika potrebno je da se radi o zaposlenom kod kojih se na osnovu dosadašnjeg rada može očekivati da će takva upućivanja korisno uticati na njihov dalji stručni razvoj i poboljšanje stručnog rada Instituta.

Član 26.

Za upućivanje zaposlenih na stručne manifestacije iz člana 24. ovog Pravilnika primenjuje se i sledeći kriterijum:

- stručni rad treba da bude iz oblasti za koju se zaposleni opredelio za stručno usavršavanje,
- za zajedničke radove upućuje se samo jedan od autora,
- za učestvovanje na stručnim manifestacijama u inostranstvu upućuje se samo zaposleni koji se služi službenim jezikom koji se upotrebljava na toj stručnoj manifestaciji,
- da se na jednu stručnu manifestaciju odnosno na više stručnih manifestacija koje se održavaju u isto ili približno isto vreme mogu uputiti najviše dva izvršioca istih poslova i zadataka, a ako se manifestacija održava u Beogradu, onoliko koliko odredi direktor Instituta.

Izuzetno, Planom stručnog usavršavanja, za neku stručnu manifestaciju za koju se oceni da je od posebnog značaja za Institut, može se predvideti upućivanje i većeg broja izvršilaca.

Član 27.

Zaposleni mogu prijaviti radove i lično učešće na skupu iz člana 23. ovog Pravilnika samo ako

je to planirano Planom stručnog usavršavanja.

Prijava se podnosi samo uz saglasnost Direktora Instituta.

Autor, odnosno autori radova iz oblasti medicine dužni su da najkasnije 15 dana pre roka za slanje radova zatraže mišljenje.

Rad se prezentira Stručnom kolegijumu Instituta.

Član 28.

Autor je dužan da podnese zahtev direktoru Instituta, radi odobravanja učešća na tom sastanku.

Uz zahtev se prilaže rad u najmanje dva primerka, jedan za arhivu i jedan za stručnu biblioteku Instituta.

Član 29.

U cilju pružanja jednakih mogućnosti za ostvarivanje prava za učestvovanje na stručnim manifestacijama prilikom razmatranja zahteva poštovaće se sledeći principi:

- prednost imaju stručne manifestacije u zemlji,
- učešće na stručnim manifestacijama doprinosi afirmaciji rada učesnika i Instituta u celini,
- visina do tada ukupno angažovanih sredstava za stručno usavršavanje zaposlenog koji podnosi zahtev,
- učešće na stručnoj manifestaciji povlači odsustvovanje sa rada što kod ostalih izvršioaca istih poslova i zadataka povećava napor i otežava izvršavanje poslova i zadataka.

Pod jednakim uslovima prednost ima zaposleni čijom su inicijativnom ili zalaganjem obezbeđena, delom ili u celosti, sredstva iz posebnih izvora (donatorstvo, lično učešće i sl.).

Poštujući prednje principe ne sme se zapostaviti vrednost konkretnog rada koja će služiti kao korektiv za primenu napred navedenih principa.

Član 30.

Po povratku sa stručnog sastanka, a najkasnije u roku od 15 dana, zaposleni je dužan da podnese izveštaj o svom učešću i radu tog sastanka, Stručnom kolegijumu.

U slučaju da je bilo više učesnika iz Instituta učesnici mogu sporazumno odrediti jednog izvestioca.

Izveštaj se podnosi Direktor Instituta u pisanoj formi.

Član 31.

Pored podnošenja izveštaja iz člana 29. ovog Pravilnika učesnik je dužan da u istom roku na pogodan način obavesti i upozna ostale izvršioce istih poslova i zadataka o temama koje su bile predmet skupa na kojem je učestvovao i svojim zapažanjima i saznanjem sa tog skupa.

Član 32.

Vreme provedeno na stručnim manifestacijama iz člana 23. ovog Pravilnika smatra se kao vreme provedeno na radu.

VII DRUGI OBLICI STRUČNOG USAVRŠAVANJA

A) Upućivanje zaposlenih na rad i obučavanje u drugim organizacijama.

Član 33.

Zaposleni može biti upućen na stručno usavršavanje praktičnim radom u drugu organizaciju, i to:

- radi ovladavanja novom metodom rada ili ovladavanja poznatom metodom rada koju je potrebno uvesti u radu i poslovanju Instituta, i
- radi ovladavanja rukovanjem specijalnim aparatima, uređajima i instrumentima.

Član 34.

Stručno usavršavanje praktičnim radom kod druge organizacije traje koliko je neophodno da radnik ovlada novom metodom odnosno ovlada rukovanjem novim odnosno specijalnim aparatima, uređajima i instrumentima, a najduže tri meseca.

Izuzetno na predlog direktor Instituta Upravni odbor Instituta može rok iz stava 1. ovog člana produžiti.

Član 35.

Za vreme stručnog usavršavanja praktičnim radom kod druge organizacije zaposleni ima sva prava i obaveze kao da je na radu u Institutu.

B) Razmena stručnjaka u zemlji i inostranstvu.

Član 36.

Planom stručnog usavršavanja može se planirati i razmena stručnjaka sa zdravstvenim organizacijama u zemlji i inostranstvu.

Razmena stručnjaka u inostranstvu planira se u skladu sa međudržavnim sporazumima i dogovorima u oblasti zdravstva.

Član 37

Sporazumom između Instituta i zdravstvene organizacije iz Zemlje ili inostranstva bliže se uređuju prava i obaveze radnika koji učestvuju u razmeni stručnjaka.

Ukoliko se razmena stručnjaka vrši bez Sporazuma iz stava 1. ovog člana, prava i obaveze učesnika razmene utvrđuju se odlukom Upravnog odbora Instituta na bazi reciprociteta i u skladu sa ovim Pravilnikom i drugim opštim aktima Instituta.

C) Usavršavanje znanja rukovodećih radnika

Član 38.

Usavršavanje znanja rukovodećih radnika, stalno praćenje naučnih dostignuća u oblasti medicine, organizacije rada, ekonomskih, pravnih i sistemskih rešenja potrebnih za unapređenje rada, materijalni razvoj i sticanje dohotka za poslovanje Instituta je obavezno.

Član 39.

Rukovodeći radnici Instituta su dužni da najmanje jedanput godišnje učestvuju u organizovanim oblicima stručnog usavršavanja.

Član 40.

Za usavršavanje znanja rukovodećih radnika koriste se odgovarajući kursevi, seminari, savetovanja i drugi oblici usavršavanja.

VIII FINANSIRANJE STRUČNOG USAVRŠAVANJA ZAPOSLENIH

Član 41.

Sredstva za finansiranje stručnog usavršavanja zaposlenih planiraju se u okviru godišnjeg plana stručnog usavršavanja prema potrebama rada.

Sredstva za finansiranje stručnog usavršavanja u pogledu obima i dinamike trošenja planiraju se uporedo i u okviru Plana rada Instituta.

Sredstva za finansiranje stručnog usavršavanja zaposlenih izdvajaju se u skladu sa važećim zakonskim propisima i opštim aktima Instituta a najmanje u iznosu ukalkulisanim u cenu zdravstvenih usluga.

Član 42.

Ako se u toku izvršenja godišnjeg plana stručnog usavršavanja zaposlenih utvrdi da nedostaje deo finansijskih sredstava za izvršenje plana ili drugih aktivnosti povodom stručnog usavršavanja vrši se dodatno izdvajanje finansijskih sredstava na način i po postupku kao i prilikom redovnog obezbeđenja sredstava.

IX OSTVARIVANJE PRAVA NA STRUČNO USAVRŠAVANJE I OBRAZOVANJE

Član 43

U pojedinačnim pravima i obavezama u vezi stručnog usavršavanja i obrazovanja radnika odlučuje Direktor Instituta.

U izvršenju odluke iz prethodnog stava, a u skladu sa Zakonom, Statutom i Pojedinačnim kolektivnim ugovorom i ovim Pravilnikom, direktor Instituta izdaje naloge, donosi rešenja i zaključuje ugovore.

X PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 44

Ovaj Pravilnik se primenjuje na sve zaposlene u Institutu i na druga lica koja stupaju u odnose povodom usavršavanja prema potrebama Instituta.

Član 45.

Ugovor između Instituta i korisnika stručnog usavršavanja sadrži:

- Naziv organa, broj i datum odluke na osnovu koje se zaključuje ugovor,
- Učesnike ugovora,
- Predmet ugovora,
- Obaveze Instituta,
- Prava korisnika usavršavanja i način ostvarenja istih,
- Prava Instituta i način ostvarenja istih,
- Obaveze korisnika usavršavanja,
- Rokove za izvršenje obostranih obaveza,
- Uslove za raskid ugovora i koje su to štetne posledice koje snosi strana koja nije poštovala ugovor,
- Način održavanja saradnje između strana u ugovoru,
- Broj i datum potpisivanja ugovora, adresu prebivališta korisnika usavršavanja, potpis i pečat Instituta.

Član 46

Odredbe ovog Pravilnika primenjuju se u svemu i na zaposlene koji su i pre stupanja na snagu ovog Pravilnika započeli, a nisu dovršili svoje stručno obrazovanje i usavršavanje.

Član 47.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja na oglasnoj tabli Instituta.

PREDSEDNIK UPRAVNOG ODBORA

Branka Ješić, prof.

Broj 839/2

Datum: 03. 06.2009.